

Dobrcz, dnia 11 lipca 2017 r.

**RNP.6730.9.2015**

### **DECYZJA**

Wójt Gminy Dobrcz, działając na podstawie art. 151 § 1 pkt 2 w zw. z art. 145 § 1 pkt 5, art. 150 § 1 i art. 149 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23; dalej: k.p.a.) w związku z art. 73 ust. 1 pkt 3 i art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353) oraz § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71) i art. 59 ust. 1, art. 61 ust. 1 pkt 5 i art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r., poz. 778 ze zm.), po rozpoznaniu wniosku i z dnia 5 grudnia 2016 roku, z dnia 1 grudnia 2016 roku, z dnia 6 grudnia 2016 roku, i z dnia 22 listopada 2016 roku, o wznowienie postępowania w sprawie,

#### **postanawia, co następuje:**

**1. uchylić decyzję Wójta Gminy Dobrcz z dnia 4 maja 2015 r. nr RNP.6730.9.2015 ustalającą warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie sześciu budynków inwentarskich – kurników połączonych łącznikiem technicznym w ramach istniejącego siedliska rolnego na terenie działki nr            położonej w obrębie ewidencyjnym Trzeciewiec,**

**2. odmówić ustalenia warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie sześciu budynków inwentarskich – kurników połączonych łącznikiem technicznym w ramach istniejącego siedliska rolnego na terenie działki nr            położonej w obrębie ewidencyjnym Trzeciewiec.**

### **UZASADNIENIE**

Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2016 r. o nr RNP.6730.9.2015 zostało wznowione postępowanie w sprawie zakończonej wskazaną wyżej decyzją wydaną na wniosek           , na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 kpa (stwierdzającego, iż „w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe

okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznane organowi, który wydał decyzję”). Zgodnie natomiast z treścią art. 151 § 1 pkt 2 kpa, organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub 145b i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy.

W toku wznowionego postępowania ustalono, że:

- jest współwłaścicielką działki nr , oznaczonej jako adres: „ , – ”. Przedmiotowa działka, leży w sąsiedztwie dawnej działki nr (z której wydzielono następnie działkę nr oraz ), tj. w odległości ok. 360 m od działki nr należącej do . Zdaniem Wnioskodawczyni winna z tego względu, oraz dodatkowo z niżej opisanego powodu zostać uznana za stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. W myśl art. 28 kpa „stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek”. Za tym, iż posiada przymiot strony, przemawia ponadto okoliczność, iż zamierzona inwestycja wywoływać będzie dla ww. osoby uciążliwe skutki. Zdaniem potwierdza owo stanowisko wyrok WSA w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 r. II SA/Gd 131/15 stwierdzający, iż „za stronę należy uznać także właścicieli nieruchomości nie sąsiadujących bezpośrednio z terenem zaplanowanej inwestycji, o ile zamierzona inwestycja wywołuje dla nich uciążliwe skutki”, podobnie wskazują tak: wyrok WSA w Gdańsku z dnia 21 kwietnia 2010 r. II SA/Gd 447/09 oraz wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17 lipca 2010 r. II SA/Sz 86/14. Planowana inwestycja może zdaniem wywoływać uciążliwe skutki dla nieruchomości stanowiącej współwłasność Wnioskodawczyni. Świadczy o tym skala zamierzonej inwestycji, tj. sześć budynków inwentarskich – kurników o powierzchni zabudowy 3800 m<sup>2</sup>. Nadto po uzyskaniu przez decyzji nr RNP.6730.8.2015 ustalającej warunki zabudowy, ww. Inwestor złożył wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji o docelowej wartości 840 DJP na omawianej działce nr . Oznacza to zdaniem , iż rzeczywistym zamierzeniem inwestycyjnym jest tak naprawdę realizacja sześciu kurników przeznaczonych do przemysłowego chowu drobiu. Z ustaleń tut. organu wynika, iż postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach „Zwiększenie obsady planowanej fermy drobiu obejmującej 6 budynków inwentarskich na łącznie 210 000 stanowisk dla kur niosek (840DJP) wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr obręb 0014 Trzeciewiec, gmina Dobrcz” o nr RNP.6220.2.2016 aktualnie się toczy. Powyższe ustalenia tut. organ powziął na podstawie zebranych materiałów. Treść przedmiotowych dokumentów daje podstawy do uznania, iż rzeczywiste zamiary Inwestora są odmienne od pierwotnie deklarowanych we wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. Zgodnie z art. 80 kpa organ administracji publicznej obowiązany jest ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 6 kwietnia 2017 r. II SA/Op 36/17 podkreślił, iż „ustanowiona w art. 80

kpa zasada swobodnej oceny dowodów zobowiązuje do oparcia się przez organ na przekonujących podstawach, wskazanych w uzasadnieniu rozstrzygnięcia, stosownie do treści przepisu art. 107 § 3 k.p.a. i nie polega na formułowaniu ocen w sposób dowolny”. Skoro zatem Inwestor wystąpił o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji wskazując jako docelową wartość 840 DJP – uznać należy, iż to jest de facto rzeczywisty cel wspomnianej Strony. Mając powyższe na uwadze tut. organ zajmuje stanowisko, iż działka należąca do \_\_\_\_\_ może znajdować się w obszarze oddziaływania opisanej wyżej inwestycji. W tym stanie rzeczy posiada przymiot strony w postępowaniu, którego przedmiotem jest ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie sześciu budynków inwentarskich – kurników połączonych łącznikiem technicznym w ramach istniejącego siedliska rolnego na terenie działki nr \_\_\_\_\_ położonej w obrębie ewidencyjnym Trzeciewicz. Pierwotne określenie przez \_\_\_\_\_ we wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. mniejszej, niż rzeczywiście planowana wielkości zamierzonej inwestycji (intensywności obsady kur) spowodowało pozbawienie \_\_\_\_\_ możliwości udziału w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji tut. organu z dnia 4 maja 2015 r. o nr RNP.6730.9.2015. Nadto należy zauważyć, iż pozostawienie w obrocie prawnym ww. decyzji ustalającej warunki zabudowy dla działki nr \_\_\_\_\_ powodowałoby naruszenie art. 73 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353). Wspomniane przepisy stwierdzają, iż „wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” (art. 72 ust. 1 pkt 3), zaś „uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko” (art. 71 ust. 2). Pojęcie „przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko” zostało bliżej zdefiniowane w § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Przepis ten stwierdza, iż „do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się (...) chów lub hodowlę zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP - przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza)”. W tym stanie rzeczy Wójt Gminy Dobrcz nie może abstrahować od treści oświadczeń Wnioskodawcy składanych w dwóch postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez tut. organ. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż w planowanych do realizacji na działce \_\_\_\_\_ przez \_\_\_\_\_ 6 obiektach kurnikowych posiadających powierzchnię po 3.800 m<sup>2</sup> każdy jest możliwa obsada hodowli kur obejmująca 840 DJP. O zamierzonej skali przedsięwzięcia świadczy też zaplanowanie posadowienie w tym obiekcie 18 silosów po ok. 25 Mg przeznaczonych na składowanie karmy dla ww. zwierząt hodowlanych. Wobec powyższego wydanie decyzji określającej warunki zabudowy dla działki nr \_\_\_\_\_, przy uwzględnieniu

rzeczywistej zamierzonej skali hodowli, bez uprzedniego uzyskania przez Wnioskodawcę ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tej inwestycji – jest niedopuszczalne.

- jest współwłaścicielem działki nr / , oznaczonej jako adres: „ , – ”. Przedmiotowa działka, leży w sąsiedztwie dawnej działki nr (z której wydzielono następnie działkę / oraz ), tj. w odległości ok. 360 m od działki nr należącej do . Zdaniem Wnioskodawcy winny z tego względu, oraz dodatkowo z niżej opisanego powodu zostać uznany za stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. W myśl art. 28 kpa „stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek”. Za tym, iż posiada przymiot strony, przemawia ponadto okoliczność, iż zamierzona inwestycja wywoływać będzie dla ww. osoby uciążliwe skutki. Zdaniem potwierdza owo stanowisko wyrok WSA w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 r. II SA/Gd 131/15 stwierdzający, iż „za stronę należy uznać także właścicieli nieruchomości nie sąsiadujących bezpośrednio z terenem zaplanowanej inwestycji, o ile zamierzona inwestycja wywołuje dla nich uciążliwe skutki”, podobnie wskazują tak: wyrok WSA w Gdańsku z dnia 21 kwietnia 2010 r. II SA/Gd 447/09 oraz wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17 lipca 2010 r. II SA/Sz 86/14. Planowana inwestycja może zdaniem wywoływać uciążliwe skutki dla nieruchomości stanowiącej współwłasność Wnioskodawcy. Świadczy o tym skala zamierzonej inwestycji, tj. sześć budynków inwentarskich – kurników o powierzchni zabudowy 3800 m<sup>2</sup>. Nadto po uzyskaniu przez decyzji nr RNP.6730.8.2015 ustalającej warunki zabudowy, ww. Inwestor złożył wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji o docelowej wartości 840 DJP na omawianej działce nr / . Oznacza to zdaniem iż rzeczywistym zamierzeniem inwestycyjnym jest tak naprawdę realizacja sześciu kurników przeznaczonych do przemysłowego chowu drobiu. Z ustaleń tut. organu wynika, iż postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach „Zwiększenie obsady planowanej fermy drobiu obejmującej 6 budynków inwentarskich na łącznie 210 000 stanowisk dla kur niosek (840DJP) wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr / obręb 0014 Trzeciewiec, gmina Dobrcz” o nr RNP.6220.2.2016 aktualnie się toczy. Powyższe ustalenia tut. organ powziął na podstawie zebranych materiałów. Treść przedmiotowych dokumentów daje podstawy do uznania, iż rzeczywiste zamiary Inwestora są odmienne od pierwotnie deklarowanych we wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. Zgodnie z art. 80 kpa organ administracji publicznej obowiązany jest ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 6 kwietnia 2017 r. II SA/Op 36/17 podkreślił, iż „ustanowiona w art. 80 kpa zasada swobodnej oceny dowodów zobowiązuje do oparcia się przez organ na przekonujących podstawach, wskazanych w uzasadnieniu rozstrzygnięcia, stosownie do treści przepisu art. 107 § 3 k.p.a. i nie polega na formułowaniu ocen w sposób dowolny”. Skoro zatem Inwestor wystąpił o wydanie

decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji wskazując jako docelową wartość 840 DJP – uznać należy, iż to jest de facto rzeczywisty cel wspomnianej Strony. Mając powyższe na uwadze tut. organ zajmuje stanowisko, iż działka należąca do może znajdować się w obszarze oddziaływania opisanej wyżej inwestycji. W tym stanie rzeczy posiada przymiot strony w postępowaniu, którego przedmiotem jest ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie sześciu budynków inwentarskich – kurników połączonych łącznikiem technicznym w ramach istniejącego siedliska rolnego na terenie działki nr położonej w obrębie ewidencyjnym Trzeciewiec. Pierwotne określenie przez we wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. mniejszej, niż rzeczywiście planowana wielkości zamierzonej inwestycji (intensywności obsady kur) spowodowało pozbawienie możliwości udziału w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji tut. organu z dnia 4 maja 2015 r. o nr RNP.6730.9.2015. Nadto należy zauważyć, iż pozostawienie w obrocie prawnym ww. decyzji ustalającej warunki zabudowy dla działki nr powodowałoby naruszenie art. 73 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353). Wspomniane przepisy stwierdzają, iż „wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” (art. 72 ust. 1 pkt 3), zaś „uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko” (art. 71 ust. 2). Pojęcie „przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko” zostało bliżej zdefiniowane w § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Przepis ten stwierdza, iż „do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się (...) chów lub hodowlę zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP - przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza)”. W tym stanie rzeczy Wójt Gminy Dobrcz nie może abstrahować od treści oświadczeń Wnioskodawcy składanych w dwóch postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez tut. organ. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż w planowanych do realizacji na działce przez Pana 6 obiektach kurnikowych posiadających powierzchnię po 3.800 m<sup>2</sup> każdy jest możliwa obsada hodowli kur obejmująca 840 DJP. O zamierzonej skali przedsięwzięcia świadczy też zaplanowanie posadowienie w tym obiekcie 18 silosów po ok. 25 Mg przeznaczonych na składowanie karmy dla ww. zwierząt hodowlanych. Wobec powyższego wydanie decyzji określającej warunki zabudowy dla działki nr , przy uwzględnieniu rzeczywistej zamierzonej skali hodowli, bez uprzedniego uzyskania przez Wnioskodawcę ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tej inwestycji – jest niedopuszczalne.

- jest współwłaścicielką działek nr i , oznaczonej jako adres: „ , – ”. Przedmiotowa działka, leży w sąsiedztwie dawnej działki nr 92 (z której wydzielono następnie działkę nr oraz ), tj. w odległości ok. 400 m od działki nr należącej do . Zdaniem Wnioskodawczyni winna z tego względu, oraz dodatkowo z niżej opisanego powodu zostać uznana za stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. W myśl art. 28 kpa „stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek”. Za tym, iż posiada przymiot strony, przemawia ponadto okoliczność, iż zamierzona inwestycja wywoływać będzie dla ww. osoby uciążliwe skutki. Zdaniem potwierdza owo stanowisko wyrok WSA w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 r. II SA/Gd 131/15 stwierdzający, iż „za stronę należy uznać także właścicieli nieruchomości nie sąsiadujących bezpośrednio z terenem zaplanowanej inwestycji, o ile zamierzona inwestycja wywołuje dla nich uciążliwe skutki”, podobnie wskazują tak: wyrok WSA w Gdańsku z dnia 21 kwietnia 2010 r. II SA/Gd 447/09 oraz wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17 lipca 2010 r. II SA/Sz 86/14. Planowana inwestycja może zdaniem wywoływać uciążliwe skutki dla nieruchomości stanowiącej współwłasność Wnioskodawczyni. Świadczy o tym skala zamierzonej inwestycji, tj. sześć budynków inwentarskich – kurników o powierzchni zabudowy 3800 m<sup>2</sup>. Nadto po uzyskaniu przez decyzji nr RNP.6730.8.2015 ustalającej warunki zabudowy, ww. Inwestor złożył wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji o docelowej wartości 840 DJP na omawianej działce nr . Oznacza to zdaniem , iż rzeczywistym zamierzeniem inwestycyjnym jest tak naprawdę realizacja sześciu kurników przeznaczonych do przemysłowego chowu drobiu. Z ustaleń tut. organu wynika, iż postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach „Zwiększenie obsady planowanej fermy drobiu obejmującej 6 budynków inwentarskich na łącznie 210 000 stanowisk dla kur niosek (840DJP) wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr obręb 0014 Trzeciewiec, gmina Dobrcz” o nr RNP.6220.2.2016 aktualnie się toczy. Powyższe ustalenia tut. organ powziął na podstawie zebranych materiałów. Treść przedmiotowych dokumentów daje podstawy do uznania, iż rzeczywiste zamiary Inwestora są odmienne od pierwotnie deklarowanych we wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. Zgodnie z art. 80 kpa organ administracji publicznej obowiązany jest ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 6 kwietnia 2017 r. II SA/Op 36/17 podkreślił, iż „ustanowiona w art. 80 kpa zasada swobodnej oceny dowodów zobowiązuje do oparcia się przez organ na przekonujących podstawach, wskazanych w uzasadnieniu rozstrzygnięcia, stosownie do treści przepisu art. 107 § 3 k.p.a. i nie polega na formułowaniu ocen w sposób dowolny”. Skoro zatem Inwestor wystąpił o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji wskazując jako docelową wartość 840 DJP – uznać należy, iż to jest de facto rzeczywisty cel wspomnianej Strony. Mając powyższe na uwadze tut. organ zajmuje stanowisko, iż działka należąca do może znajdować się w obszarze oddziaływania opisanej wyżej inwestycji. W tym stanie rzeczy

posiada przymiot strony w postępowaniu, którego przedmiotem jest ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie sześciu budynków inwentarskich – kurników połączonych łącznikiem technicznym w ramach istniejącego siedliska rolnego na terenie działki nr                      położonej w obrębie ewidencyjnym Trzeciewiec. Pierwotne określenie przez                      we wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. mniejszej, niż rzeczywiście planowana wielkości zamierzonej inwestycji (intensywności obsady kur) spowodowało pozbawienie                      możliwości udziału w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji tut. organu z dnia 4 maja 2015 r. o nr RNP.6730.9.2015. Nadto należy zauważyć, iż pozostawienie w obrocie prawnym ww. decyzji ustalającej warunki zabudowy dla działki nr                      powodowałoby naruszenie art. 73 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353). Wspomniane przepisy stwierdzają, iż „wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” (art. 72 ust. 1 pkt 3), zaś „uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko” (art. 71 ust. 2). Pojęcie „przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko” zostało bliżej zdefiniowane w § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Przepis ten stwierdza, iż „do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się (...) chów lub hodowlę zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP - przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza)”. W tym stanie rzeczy Wójt Gminy Dobrcz nie może abstrahować od treści oświadczeń Wnioskodawcy składanych w dwóch postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez tut. organ. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż w planowanych do realizacji na działce                      przez                      6 obiektach kurnikowych posiadających powierzchnię po 3.800 m<sup>2</sup> każdy jest możliwa obsada hodowli kur obejmująca 840 DJP. O zamierzonej skali przedsięwzięcia świadczy też zaplanowanie posadowienie w tym obiekcie 18 silosów po ok. 25 Mg przeznaczonych na składowanie karmy dla ww. zwierząt hodowlanych. Wobec powyższego wydanie decyzji określającej warunki zabudowy dla działki nr                      , przy uwzględnieniu rzeczywistej zamierzonej skali hodowli, bez uprzedniego uzyskania przez Wnioskodawcę ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tej inwestycji – jest niedopuszczalne.

- jest współwłaścicielką działki nr                      , oznaczonej jako adres: „                      , -                      ”. Przedmiotowa działka, leży w sąsiedztwie dawnej działki nr                      (z której wydzielono następnie działkę nr                      oraz                      ), tj. w odległości ok. 680 m od działki nr                      należącej do                      . Zdaniem

Wnioskodawczyni winna z tego względu, oraz dodatkowo z niżej opisanego powodu zostać uznana za stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. W myśl art. 28 kpa „stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek”. Za tym, iż \_\_\_\_\_ posiada przymiot strony, przemawia ponadto okoliczność, iż zamierzona inwestycja wywoływać będzie dla ww. osoby uciążliwe skutki. Zdaniem \_\_\_\_\_ potwierdza owo stanowisko wyrok WSA w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 r. II SA/Gd 131/15 stwierdzający, iż „za stronę należy uznać także właścicieli nieruchomości nie sąsiadujących bezpośrednio z terenem zaplanowanej inwestycji, o ile zamierzona inwestycja wywołuje dla nich uciążliwe skutki”, podobnie wskazują tak: wyrok WSA w Gdańsku z dnia 21 kwietnia 2010 r. II SA/Gd 447/09 oraz wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17 lipca 2010 r. II SA/Sz 86/14. Planowana inwestycja może zdaniem \_\_\_\_\_ wywoływać uciążliwe skutki dla nieruchomości stanowiącej współwłasność Wnioskodawczyni. Świadczy o tym skala zamierzonej inwestycji, tj. sześć budynków inwentarskich – kurników o powierzchni zabudowy 3800 m<sup>2</sup>. Nadto po uzyskaniu przez \_\_\_\_\_ decyzji nr RNP.6730.8.2015 ustalającej warunki zabudowy, ww. Inwestor złożył wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji o docelowej wartości 840 DJP na omawianej działce nr \_\_\_\_\_. Oznacza to zdaniem \_\_\_\_\_, iż rzeczywistym zamierzeniem inwestycyjnym \_\_\_\_\_ jest tak naprawdę realizacja sześciu kurników przeznaczonych do przemysłowego chowu drobiu. Z ustaleń tut. organu wynika, iż postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach „Zwiększenie obsady planowanej fermy drobiu obejmującej 6 budynków inwentarskich na łącznie 210 000 stanowisk dla kur niosek (840DJP) wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr \_\_\_\_\_ obręb 0014 Trzeciewiec, gmina Dobrcz” o nr RNP.6220.2.2016 aktualnie się toczy. Powyższe ustalenia tut. organ powziął na podstawie zebranych materiałów. Treść przedmiotowych dokumentów daje podstawy do uznania, iż rzeczywiste zamiary Inwestora są odmienne od pierwotnie deklarowanych we wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. Zgodnie z art. 80 kpa organ administracji publicznej obowiązany jest ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 6 kwietnia 2017 r. II SA/Op 36/17 podkreślił, iż „ustanowiona w art. 80 kpa zasada swobodnej oceny dowodów zobowiązuje do oparcia się przez organ na przekonujących podstawach, wskazanych w uzasadnieniu rozstrzygnięcia, stosownie do treści przepisu art. 107 § 3 k.p.a. i nie polega na formułowaniu ocen w sposób dowolny”. Skoro zatem Inwestor wystąpił o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji wskazując jako docelową wartość 840 DJP – uznać należy, iż to jest de facto rzeczywisty cel wspomnianej Strony. Mając powyższe na uwadze tut. organ zajmuje stanowisko, iż działka należąca do \_\_\_\_\_ j może znajdować się w obszarze oddziaływania opisanej wyżej inwestycji. W tym stanie rzeczy posiada przymiot strony w postępowaniu, którego przedmiotem jest ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie sześciu budynków inwentarskich – kurników połączonych łącznikiem technicznym w ramach istniejącego siedliska rolnego na terenie działki nr \_\_\_\_\_ położonej w obrębie ewidencyjnym Trzeciewiec. Pierwotne

określenie przez \_\_\_\_\_ we wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. mniejszej, niż rzeczywiście planowana wielkości zamierzonej inwestycji (intensywności obsady kur) spowodowało pozbawienie \_\_\_\_\_ możliwości udziału w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji tut. organu z dnia 4 maja 2015 r. o nr RNP.6730.9.2015. Nadto należy zauważyć, iż pozostawienie w obrocie prawnym ww. decyzji ustalającej warunki zabudowy dla działki nr \_\_\_\_\_ powodowałoby naruszenie art. 73 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353). Wspomniane przepisy stwierdzają, iż „wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” (art. 72 ust. 1 pkt 3), zaś „uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko” (art. 71 ust. 2). Pojęcie „przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko” zostało bliżej zdefiniowane w § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Przepis ten stwierdza, iż „do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się (...) chów lub hodowlę zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP - przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza)”. W tym stanie rzeczy Wójt Gminy Dobrcz nie może abstrahować od treści oświadczeń Wnioskodawcy składanych w dwóch postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez tut. organ. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż w planowanych do realizacji na działce \_\_\_\_\_ przez \_\_\_\_\_ 6 obiektach kurnikowych posiadających powierzchnię po 3.800 m<sup>2</sup> każdy jest możliwa obsada hodowli kur obejmująca 840 DJP. O zamierzonej skali przedsięwzięcia świadczy też zaplanowanie posadowienie w tym obiekcie 18 silosów po ok. 25 Mg przeznaczonych na składowanie karmy dla ww. zwierząt hodowlanych. Wobec powyższego wydanie decyzji określającej warunki zabudowy dla działki nr \_\_\_\_\_, przy uwzględnieniu rzeczywistej zamierzonej skali hodowli, bez uprzedniego uzyskania przez \_\_\_\_\_ ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tej inwestycji – jest niedopuszczalne.

- \_\_\_\_\_ jest współwłaścicielką działki nr \_\_\_\_\_ oznaczonej jako adres: „\_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_”. Przedmiotowa działka, leży w sąsiedztwie dawnej działki nr \_\_\_\_\_ (z której wydzielono następnie działkę nr \_\_\_\_\_ oraz \_\_\_\_\_), tj. w odległości ok. 5 m od działki nr \_\_\_\_\_ należącej do \_\_\_\_\_. Zdaniem Wnioskodawczyni winna z tego względu, oraz dodatkowo z niżej opisanego powodu zostać uznana za stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. W myśl art. 28 kpa „stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub

obowiązek”. Za tym, iż posiada przymiot strony, przemawia ponadto okoliczność, iż zamierzona inwestycja wywoływać będzie dla ww. osoby uciążliwe skutki. Zdaniem potwierdza owo stanowisko wyrok WSA w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 r. II SA/Gd 131/15 stwierdzający, iż „za stronę należy uznać także właścicieli nieruchomości nie sąsiadujących bezpośrednio z terenem zaplanowanej inwestycji, o ile zamierzona inwestycja wywołuje dla nich uciążliwe skutki”, podobnie wskazują tak: wyrok WSA w Gdańsku z dnia 21 kwietnia 2010 r. II SA/Gd 447/09 oraz wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17 lipca 2010 r. II SA/Sz 86/14. Planowana inwestycja może zdaniem wywoływać uciążliwe skutki dla nieruchomości stanowiącej współwłasność Wnioskodawczyni. Świadczy o tym skala zamierzonej inwestycji, tj. sześć budynków inwentarskich – kurników o powierzchni zabudowy 3800 m<sup>2</sup>. Nadto po uzyskaniu przez decyzji nr RNP.6730.8.2015 ustalającej warunki zabudowy, ww. Inwestor złożył wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji o docelowej wartości 840 DJP na omawianej działce / . Oznacza to zdaniem , iż rzeczywistym zamierzeniem inwestycyjnym jest tak naprawdę realizacja sześciu kurników przeznaczonych do przemysłowego chowu drobiu. Z ustaleń tut. organu wynika, iż postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach „Zwiększenie obsady planowanej fermy drobiu obejmującej 6 budynków inwentarskich na łącznie 210 000 stanowisk dla kur niosek (840DJP) wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr obręb 0014 Trzeciewiec, gmina Dobrcz” o nr RNP.6220.2.2016 aktualnie się toczy. Powyższe ustalenia tut. organ powziął na podstawie zebranych materiałów. Treść przedmiotowych dokumentów daje podstawy do uznania, iż rzeczywiste zamiary Inwestora są odmienne od pierwotnie deklarowanych we wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. Zgodnie z art. 80 kpa organ administracji publicznej obowiązany jest ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 6 kwietnia 2017 r. II SA/Op 36/17 podkreślił, iż „ustanowiona w art. 80 kpa zasada swobodnej oceny dowodów zobowiązuje do oparcia się przez organ na przekonujących podstawach, wskazanych w uzasadnieniu rozstrzygnięcia, stosownie do treści przepisu art. 107 § 3 k.p.a. i nie polega na formułowaniu ocen w sposób dowolny”. Skoro zatem Inwestor wystąpił o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji wskazując jako docelową wartość 840 DJP – uznać należy, iż to jest de facto rzeczywisty cel wspomnianej Strony. Mając powyższe na uwadze tut. organ zajmuje stanowisko, iż działka należąca do może znajdować się w obszarze oddziaływania opisanej wyżej inwestycji. W tym stanie rzeczy posiada przymiot strony w postępowaniu, którego przedmiotem jest ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie sześciu budynków inwentarskich – kurników połączonych łącznikiem technicznym w ramach istniejącego siedliska rolnego na terenie działki nr położonej w obrębie ewidencyjnym Trzeciewiec. Pierwotne określenie przez we wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. mniejszej, niż rzeczywistość planowana wielkości zamierzonej inwestycji (intensywności obsady kur) spowodowało pozbawienie możliwości udziału w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji tut. organu z dnia 4 maja 2015 r. o nr RNP.6730.9.2015. Nadto należy zauważyć,

iz pozostawienie w obrocie prawnym ww. decyzji ustalającej warunki zabudowy dla działki nr                    powodowałoby naruszenie art. 73 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353). Wspomniane przepisy stwierdzają, iż „wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” (art. 72 ust. 1 pkt 3), zaś „uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko” (art. 71 ust. 2). Pojęcie „przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko” zostało bliżej zdefiniowane w § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Przepis ten stwierdza, iż „do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się (...) chów lub hodowlę zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP - przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza)”. W tym stanie rzeczy Wójt Gminy Dobrcz nie może abstrahować od treści oświadczeń Wnioskodawcy składanych w dwóch postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez tut. organ. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż w planowanych do realizacji na działce                    przez                    6 obiektach kurnikowych posiadających powierzchnię po 3.800 m<sup>2</sup> każdy jest możliwa obsada hodowli kur obejmująca 840 DJP. O zamierzonej skali przedsięwzięcia świadczy też zaplanowanie posadowienie w tym obiekcie 18 silosów po ok. 25 Mg przeznaczonych na składowanie karmy dla ww. zwierząt hodowlanych. Wobec powyższego wydanie decyzji określającej warunki zabudowy dla działki nr                    , przy uwzględnieniu rzeczywistej zamierzonej skali hodowli, bez uprzedniego uzyskania przez Wnioskodawcę                    ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tej inwestycji – jest niedopuszczalne.

- jest współwłaścicielem działki nr                    oznaczonej jako adres: „                    ,                    –                    ”. Przedmiotowa działka, leży w sąsiedztwie dawnej działki nr                    (z której wydzielono następnie działkę                    oraz                    / ), tj. w odległości ok. 5 m od działki nr                    należącej do                    . Zdaniem Wnioskodawcy winny z tego względu, oraz dodatkowo z niżej opisanego powodu zostać uznany za stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. W myśl art. 28 kpa „stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek”. Za tym, iż                    posiada przymiot strony, przemawia ponadto okoliczność, iż zamierzona inwestycja wywoływać będzie dla ww. osoby uciążliwe skutki. Zdaniem                    potwierdza owo stanowisko wyrok WSA w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 r. II SA/Gd 131/15 stwierdzający, iż „za stronę należy uznać także właścicieli nieruchomości nie sąsiadujących bezpośrednio z terenem

zaplanowanej inwestycji, o ile zamierzona inwestycja wywołuje dla nich uciążliwe skutki”, podobnie wskazują tak: wyrok WSA w Gdańsku z dnia 21 kwietnia 2010 r. II SA/Gd 447/09 oraz wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17 lipca 2010 r. II SA/Sz 86/14. Planowana inwestycja może zdanem wywoływać uciążliwe skutki dla nieruchomości stanowiącej współwłasność Wnioskodawcy. Świadczy o tym skala zamierzonej inwestycji, tj. sześć budynków inwentarskich – kurników o powierzchni zabudowy 3800 m<sup>2</sup>. Nadto po uzyskaniu przez decyzji nr RNP.6730.8.2015 ustalającej warunki zabudowy, ww. Inwestor złożył wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji o docelowej wartości 840 DJP na omawianej działce nr . Oznacza to zdanem , iż rzeczywistym zamierzeniem inwestycyjnym jest tak naprawdę realizacja sześciu kurników przeznaczonych do przemysłowego chowu drobiu. Z ustaleń tut. organu wynika, iż postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach „Zwiększenie obsady planowanej fermy drobiu obejmującej 6 budynków inwentarskich na łącznie 210 000 stanowisk dla kur niosek (840DJP) wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr obręb 0014 Trzeciewiec, gmina Dobrcz” o nr RNP.6220.2.2016 aktualnie się toczy. Powyższe ustalenia tut. organ powziął na podstawie zebranych materiałów. Treść przedmiotowych dokumentów daje podstawy do uznania, iż rzeczywiste zamiary Inwestora są odmienne od pierwotnie deklarowanych we wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. Zgodnie z art. 80 kpa organ administracji publicznej obowiązany jest ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 6 kwietnia 2017 r. II SA/Op 36/17 podkreślił, iż „ustanowiona w art. 80 kpa zasada swobodnej oceny dowodów zobowiązuje do oparcia się przez organ na przekonujących podstawach, wskazanych w uzasadnieniu rozstrzygnięcia, stosownie do treści przepisu art. 107 § 3 k.p.a. i nie polega na formułowaniu ocen w sposób dowolny”. Skoro zatem Inwestor wystąpił o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji wskazując jako docelową wartość 840 DJP – uznać należy, iż to jest de facto rzeczywisty cel wspomnianej Strony. Mając powyższe na uwadze tut. organ zajmuje stanowisko, iż działka należąca do może znajdować się w obszarze oddziaływania opisanej wyżej inwestycji. W tym stanie rzeczy posiada przymiot strony w postępowaniu, którego przedmiotem jest ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie sześciu budynków inwentarskich – kurników połączonych łącznikiem technicznym w ramach istniejącego siedliska rolnego na terenie działki nr położonej w obrębie ewidencyjnym Trzeciewiec. Pierwotne określenie przez we wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. mniejszej, niż rzeczywiście planowana wielkości zamierzonej inwestycji (intensywności obsady kur) spowodowało pozbawienie możliwości udziału w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji tut. organu z dnia 4 maja 2015 r. o nr RNP.6730.9.2015. Nadto należy zauważyć, iż pozostawienie w obrocie prawnym ww. decyzji ustalającej warunki zabudowy dla działki nr spowodowałoby naruszenie art. 73 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353). Wspomniane

przepisy stwierdzają, iż „wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” (art. 72 ust. 1 pkt 3), zaś „uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko” (art. 71 ust. 2). Pojęcie „przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko” zostało bliżej zdefiniowane w § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Przepis ten stwierdza, iż „do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się (...) chów lub hodowlę zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP - przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza)”. W tym stanie rzeczy Wójt Gminy Dobrez nie może abstrahować od treści oświadczeń Wnioskodawcy składanych w dwóch postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez tut. organ. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż w planowanych do realizacji na działce przez 6 obiektach kurnikowych posiadających powierzchnię po 3.800 m<sup>2</sup> każdy jest możliwa obsada hodowli kur obejmująca 840 DJP. O zamierzonej skali przedsięwzięcia świadczy też zaplanowanie posadowienie w tym obiekcie 18 silosów po ok. 25 Mg przeznaczonych na składowanie karmy dla ww. zwierząt hodowlanych. Wobec powyższego wydanie decyzji określającej warunki zabudowy dla działki nr przy uwzględnieniu rzeczywistej zamierzonej skali hodowli, bez uprzedniego uzyskania przez ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tej inwestycji – jest niedopuszczalne.

Tut. organ rozpatrując nadto niniejszą sprawę zlecił uprawnionemu urbaniście opracowanie projektu decyzji merytorycznej w sprawie ustalenia warunków zabudowy. Przedstawiony projekt decyzji, przewidujący orzeczenie o odmowie ustalenia warunków zabudowy, został przedstawiony do wiadomości wszystkim stronom postępowania. W odpowiedzi uzyskano dwie wypowiedzi zainteresowanych stron. Pierwsza z nich została zawarta w piśmie pełnomocnika inwestora z dnia 11 maja 2017 r. Strona owa, z oczywistych względów zainteresowana pozostawieniem w obrocie prawnym uprzednio wydanej decyzji o ustaleniu warunków zabudowy stwierdziła, iż na podstawie zgromadzonych w sprawie materiałów dowodowych jednoznacznie wskazuje, co wynika wprost z treści projektu decyzji, iż w przedmiotowej sprawie spełnione zostały wszystkie warunki określone w art. 61 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 778). Jedynym zaś powodem odmowy ustalenia warunków zabudowy byłby sprzeciw okolicznych mieszkańców. Jednakże żaden przepis prawa nie uzależnia wydania decyzji o ustaleniu warunków zabudowy od braku sprzeciwu społecznego. Decyzja o ustaleniu warunków zabudowy nie ma w żadnym razie charakteru uznaniowego i jest typowym przykładem aktu związanego, w którym organ zobowiązany jest dokonać ustalenia stanu faktycznego i jego zbadania pod kątem zgodności z przepisami prawa. Jeżeli żaden przepis prawa

nie sprzeciwia się zamierzeniu inwestycyjnemu, organ zobligowany jest do wydania decyzji pozytywnej. Inaczej mówiąc zgodność z normami prawa powszechnie obowiązującymi jest warunkiem koniecznym do wydania decyzji o warunkach zabudowy. Organ właściwy zobowiązany jest więc wydać pozytywną decyzję, jeśli wnioskowane zamierzenie inwestycyjne czyni zadość wszystkim wymogom wynikającym z konkretnych przepisów prawa. Nadto swoje stanowisko w przedmiocie opracowanego projektu decyzji odmawiającej ustalenia warunków zabudowy przedstawił również pełnomocnik

W piśmie z dnia 18 maja 2017 r. stwierdził w nim, iż w przedmiotowej sprawie wnioskodawca złożył wniosek 14 stycznia 2015 r. i został on już rozstrzygnięty decyzją Wójta Gminy Dobrcz z dnia 4 maja 2015 r.; w związku z tym zwraca się uwagę na bezprawność jednoczesnego funkcjonowania w obrocie dwóch decyzji rozstrzygających tę samą sprawę na rzecz tego samego wnioskodawcy gdyż prowadziłoby to do naruszenia art. 156 § 1 pkt 3 kpa powodując nieważność, oraz iż w projekcie decyzji Wójt Gminy Dobrcz nie wskazał materialnoprawnych przepisów prawa administracyjnego pozwalających na skuteczną odmowę ustalenia warunków zabudowy. Organ powołał się jedynie na przepis art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego – który to przepis stanowi element procedury administracyjnej; jak wiadomo przepisy procedury nie mogą być samoistną podstawą rozstrzygnięcia. Wnosi się o uzupełnienie projektu decyzji o przepis materialnoprawny, tworzący prawo lub kreujący obowiązek – a który to przepis uzasadniałby odmowę wydania decyzji.

Po rozważeniu zgłoszonych wątpliwości i zastrzeżeń reprezentantów ww. stron należy podzielić zastrzeżenia zgłoszone przez Stąd podstawa materialnoprawna niniejszej decyzji została uzupełniona o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz o art. 61 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Mając zatem na uwadze powyższe, organ postanowił jak na wstępie.

**Pouczenie:**

*Od niniejszej decyzji stronom służy prawo wniesienia odwołania do samorządowego Kolegium odwoławczego w Bydgoszczy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Odwołanie należy wnieść za pośrednictwem tut. organu.*

Otrzymują strony postępowania:

1. /



WÓJT  
Gminy Dobrcz  
*mgr inż. Krzysztof Szula*